

- a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 7. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikke (3) és (4) bekezdéséből eredő kötelezettségeit az M-501 országút 1., 2. és 4. szakaszának megfelelő részeinek kibővítésének és/vagy elkészítésének különálló projektjeivel kapcsolatban, az ES 0000056 sz., „Az Alberche és a Cofio folyók mentén elhelyezkedő tölgyesek” különleges madárvédelmi terület tekintetében;
- a Bíróság C-117/03. sz. ügyben 2005. január 13-án, és C-244/05. sz. ügyben 2006. szeptember 14-én hozott ítéletének megfelelően értelmezett 92/73/EGK irányelvből eredő kötelezettségeit, valamint az irányelv 12. cikke (1) bekezdése b) és d) pontjából eredő kötelezettségeit az M-501 országút 1. szakaszának megfelelő részeinek kibővítésének és/vagy elkészítésének különálló projektjeivel kapcsolatban, az ES 3110005. sz., „A Guadarrama folyó vízgyűjtő területe” közösségi jelentőségű terület tekintetében és az említett autópálya 2. és 4. szakaszának megfelelő, ES 3110007. sz., „Az Alberche és a Cofio folyó vízgyűjtő területe” közösségi jelentőségű terület tekintetében;
- kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság által előterjesztett kereset a spanyol hatóságok által jóváhagyott, és egyes esetekben teljesítésre is került, M-501 országút (Madridi Autonóm Község) kibővítésével, illetve elkészítésével kapcsolatos projektekre vonatkozik. A Bizottság véleménye szerint a Spanyol Királyság az említett projექtekkel kapcsolatban nem teljesítette a 85/337 irányelv eredeti, illetve módosított változatából, valamint a Bíróság C-117/03. sz. ügyben 2005. január 13-án, és C-244/05. sz. ügyben 2006. szeptember 14-én hozott ítéletének megfelelően értelmezett 92/43 irányelvből eredő kötelezettségeit.

⁽¹⁾ HL L 175., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 248. o.

⁽²⁾ HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.

2008. december 19-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-565/08. sz. ügy)

(2009/C 55/19)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Traversa és L. Prete meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel olyan rendelkezéseket fogadott el, amelyek az ügyvédekkel szemben maximált tarifák alkalmazásának kötelezettségét írják elő – nem teljesítette az EK 43. és az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az ügyvédek bírósági és bíróságon kívüli tevékenysége kötelező maximált tarifáinak rögzítése a letelepedés szabadsága korlátozásának minősül az EK 43. cikk értelmében, valamint a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának az EK 49. cikk értelmében. Egy olyan kötelező maximált tarifa, amely a végzett munka minőségétől, az elvégzendő munkától és a munka végrehajtásához szükséges költségektől függetlenül alkalmazandó, a jogi szolgáltatások olaszországi piacát a külföldi szolgáltatásnyújtók számára kevésbé vonzóvá teheti. A más tagállamokban letelepedett ügyvédek tehát ez visszatartja attól, hogy Olaszországban telepedjenek le, vagy ott nyújtsák átmenetileg szolgáltatásaikat.

Elsősorban azért, mert az új (egyébként rendkívül összetett) tarifarendszerhez való alkalmazkodás olyan többletköltségekkel jár, amelyek akadályozhatják a Szerződésben elismert alapvető szabadságok gyakorlását.

Másodsorban, a tarifák felső határa utólagosan fékezi a belső piacon a jogi szolgáltatások szabad mozgását, mivel megakadályozza, hogy az Olaszországon kívüli tagállamokban letelepedett ügyvédek által folytatott tevékenységek minőségét megfelelően díjazzák, ami visszatart egyes, az olasz szabályozás által az olasz piac jellegzetességeinek függvényében megállapítottaknál magasabb tiszteletdíjakat kérő ügyvédek attól, hogy szolgáltatásaikat átmenetileg Olaszországban nyújtsák, vagy ebben az államban telepedjenek le.

Végül, az olasz tarifarendszer merevsége megakadályozza az ügyvédek (a külföldön letelepedetteket is) abban, hogy eseti ajánlatokat adjanak különleges helyzetekben és/vagy ügyfeleknek. Például, meghatározott jogi szolgáltatásokból álló csomag ajánlása rögzített áron. Vagy különböző tagállamokban nyújtott jogi szolgáltatások ajánlása közös tarifával. Az olasz szabályozás tehát a külföldön letelepedett ügyvédek tekintetében a versenyképesség csökkenését okozhatja, mivel megfosztja őket az olasz jogi piacra való bejutás hatékony technikáitól.

Továbbá, a vitatott intézkedés nem tűnik megfelelőnek az olasz hatóságok által megjelölt közérdekű célkitűzések eléréséhez, és e tekintetben nem is a legkevésbé korlátozó. Különösen nem tűnik megfelelőnek ez az intézkedés ahhoz, hogy biztosítsa az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést a hátrányos helyzetben lévők számára, illetve hogy biztosítsa a jogi szolgáltatások címzettjeinek védelmét, vagy az igazságszolgáltatás megfelelő működését. Az intézkedés nem tűnik arányosnak sem, mivel léteznek olyan egyéb intézkedések is, amelyek láthatóan kevésbé korlátozzák a külföldön letelepedett ügyvédek, és legalább annyira (vagy még inkább) alkalmasak arra, hogy biztosítsák az olasz hatóságok által hivatkozott, védelemre irányuló célkitűzések elérését.

Végül, az olasz hatóságok nem közölték, hogy megvizsgálták-e hogy vannak-e olyan intézkedések, és ha igen, melyek, amelyek kevésbé korlátozó jellegűek a más tagállamokban letelepedett ügyvédekkel szemben, és nem tárták fel annak okait sem, hogy a követett közérdekeket miért nem védelmezik már az ügyvédi hivatást a Közösség más tagállamaiban szabályozó rendelkezések.

Az Anotato Dikastirio (Ciprus) által 2008. december 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Symvoulio Apochetefseon Lefkosias kontra Anatheoritiki Archi Prosforon

(C-570/08. sz. ügy)

(2009/C 55/20)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Anotato Dikastirio (Ciprus)

Az alapeljárás felei

Felperes: Symvoulio Apochetefseon Lefkosias

Alperes: Anatheoritiki Archi Prosforon

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A 89/665/EK irányelv 2. cikkének (8) bekezdése biztosítja-e az odaítélő hatóságnak a bírósági jogorvoslat jogát a jogorvoslati eljárásokért felelős testületek megsemmisítő határozataival szemben, amennyiben e hatóságok nem bírósági testületek?

2008. december 22-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-571/08. sz. ügy)

(2009/C 55/21)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: W. Mölls és L. Pignataro meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel előírta a cigaretták legalacsonyabb árát, valamint 120 napos határidőt a dohánygyártmányok ármódosítása engedélyezésének tekintetében – nem teljesítette a 95/59/EK irányelv (1) 9. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A minimális árról

A Bizottság azt állítja, hogy az Olasz Köztársaság a cigaretták legalacsonyabb árának rögzítésével megsértette a 95/59/EK irányelv 9. cikkének (1) bekezdését (valamint a 72/464/EGK irányelv (2) 5. cikkét, amelynek helyébe lépett, és amellyel lényegében azonos). A hivatkozott rendelkezés megállapítja azt az elvet, hogy a termelők és importálók szabadon állapítják meg a dohánygyártmányok legmagasabb kiskereskedelmi árát. Ezen elv értelmében a tagállamok a legmagasabb kiskereskedelmi ár rögzítésének tekintetében nem igazolhatják mérlegelési jogkörüket az „árszínvonalak ellenőrzésére”, a „meghatározott árak tiszteletben tartására” vagy a 95/59/EK irányelv 9. cikkének (2) bekezdése szerinti árskálák rögzítésére való hivatkozással.

A legalacsonyabb árat nem indokolhatják közegészség-védelmi szempontok. A közösségi jogalkotó által figyelembe vett vonatkozó cél ugyanis a cigaretták súlyosabb adóztatásával is elérhető, az egyes tagállamok helyzetéhez igazított adóügyi paramétereket alkalmazva.

Az olasz kormány érvelése sem megalapozott, amely azon a feltételezett kockázaton alapul, hogy a túl magas vagy a piachoz nem igazított árak a csempészett vagy hamisított áruk kereskedelmének növekedésével járhat. Ez az érvelés az olasz kormány bizonyítékokkal nem alátámasztott pusztán megállapításain alapul, mivel e kormány nem fejtette ki, hogy az adóemelésből következő árkülönbözet miért növelné a legalacsonyabb árak politikájából eredő következményekhez viszonyítva jelentősebb mértékben a csalást. A Bizottság azt állítja, hogy az egyes tagállamok feladata, hogy a közösségi jog keretében elvégezzék a fizetendő adók beszedésének biztosításához szükséges ellenőrzéseket. E szükségesség semmiképpen nem befolyásolhatja a tagállamoknak a 95/59/EK irányelv – a 9. cikket is beleértve – rendelkezéseinek tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségeit.

A dohánygyártmányok ára engedélyezésének 120 napos határidejéről

Olaszországban a forgalomba bocsátás tekintetében a dohánygyártmányok árát a hivatalos árlistában kell bejegyezni. A bejegyzés iránti kérelmet a Ministero dell'Economia e delle Finanze – Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato-nak (AAMS) kell megküldeni. Az AAMS nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel a bejegyzés jóváhagyása tekintetében. A Bizottság szerint a kivételesen hosszú, az olasz hatóságok által az ármódosítás iránti kérelemnek való helyt adás tekintetében